

INFINITUS

Un projecte de Magda Puig Torres

- TEATRE DE PAPER CONTEMPORANI PER A TOTS ELS PÚBLICS -

COPRODUCCIÓ: **l'liure**

“Què passa quan el terra s’escapa?
Algun cop has caigut i has tingut la
sensació que el terra era molt lluny?”

SINOPSIS

Infinitus explora a través del teatre de paper i els mecanismes de pop up què passa quan tot el món que coneixes desapareix i t'has d'endinsar en allò desconegut.

Tot comença quan a la protagonista, la mateixa creadora, se li escapa el terra i comença a caure. Arriba en un lloc que no sembla funcionar amb la mateixa lògica que seu món. Haurà de descobrir aquest nou espai, que no són només les parets, el terra i el sostre que semblen delimitar-lo, sinó també tot l'ecosistema d'elements que componen l'espai. És per això que en aquesta nova realitat, ni la protagonista ni l'espai quedaran immunes a la influència de l'altre.

Jugant amb fotografies, sons, colors, volums, llum i paper, i utilitzant l'humor i el surrealisme com a recursos per a desestabilitzar el món conegut, *Infinitus* és una porta a un nou món on només s'hi accedeix si fas un salt al buit i surts d'allò que ja coneixes.

EL PROJECTE

Infinitus, forma part del projecte del Teatre Lliure **La caixa del Lliure**: una maquinària preteatral perquè els nens i nenes puguin entrar en el joc escènic ja des de l'escola i de manera senzilla. **La caixa del Lliure** és una reproducció en petit de la caixa escènica d'un teatre. Seguint la filosofia dels antics teatrins, tant els infants com els artistes convidats poden expressar-se segons el teatre d'ombres, el de titelles i la performance. Els creadors Joan Baixas i Marina Baixas s'han encarregat de dissenyar-la.

LA INVESTIGACIÓ

Aquest projecte, forma part de la investigació personal sobre com contemporaneïtzar el teatre de paper.

Aquesta tècnica va aparèixer al segle XIX i es va utilitzar durant molts anys per a representar històries que d'una altra manera no s'haguessin pogut fer. Fins que l'aparició del cinema mut i després de la televisió, va acabar per fer-los desaparèixer. A Catalunya va tenir molta importància i va arribar a ser un mitjà de narració popular molt important. Al llarg de la història, artistes de diverses disciplines, han fet aportacions en aquest camp, però estan poc documentades i encara ara es té una visió d'aquest tipus de teatre antiga. Com diu Francesc d'A. López Sala, *«Els teatres de paper són una joguina i alhora un joc. (...) Aquesta mena de teatres representen una mena de poesia visual, carregada d'evocació nostàlgica: d'aquells espais somiats, desitjats, d'il·lusió i de color.»*

La importància que tenen les imatges en la societat contemporània i l'evolució de l'ésser humà en relació a elles, fa que aquest tipus de teatre prengui una altra dimensió. A ple segle XXI, davant l'allau d'imatges a que estem sotmesos cada dia, la construcció analògica de les imatges permet la revisió i el sorgiment de noves narratives.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

Durada: 30'

Edat: a partir de 5 anys

Passis per dia: (a concretar)

Mida de la caixa: 120cmx60cm

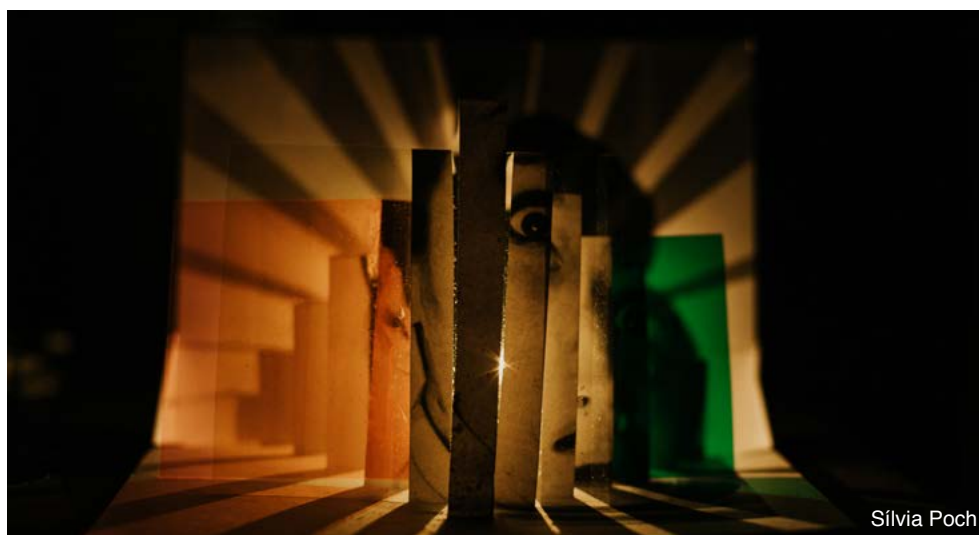
TRÀILER

<https://youtu.be/ZV48pIPng8c>

IMATGES DE LA PEÇA

Sílvia Poch

Sílvia Poch

FITXA TÈCNICA

MATERIAL QUE ES NECESSITA

- Un espai que es pugui fer **fosc**.
- **Punt de llum** (amb allargos i regletes).
- **Punt d'anclatge al sostre** per posar-hi unes politges que fan pujar i baixar elements escènics (si no es té, es pot mirar de fer una adaptació).
- **3 taules** per col·locar els elements de darrere l'escenari (com es pot veure en aquesta fotografia).

QUÈ SE N'HA DIT?

24/2/22 - Toni Rumbau - REVISTA PUTXINEL·LI (Revista de titelles, ombres i marionetes)

“ Una obra que s’anuncia com de teatre de paper i pop up, però que al meu entendre va molt més enllà en la creació d’un llenguatge propi que s’alimenta del còmic i s’endinsa en una mena de teatre de marionetes sense marionetes, fet de llum, siluetes i figures retallades, i que juga amb l’espai d’una manera del tot sorprenent.

[...]

En realitat, l’obra gira a l’entorn del concepte d’espai i de com el moment en què estem vivint altera de forma radical la seva percepció. En efecte, quan es viu en una època com l’actual, en la que les velles seguretats ancestrals semblen estar-se esquarterant o simplement han desaparegut del mapa, la sensació de viure en un buit sense límits clars s’imposa i ens omple d’incertesa.

[...]

La boca del teatre de marionetes on tot això passa es converteix així en una caixa màgica on veiem com l’espai es modifica, com de la superfície més pura i blanca de sobte s’obre una esclatxa de la que brolla un color o una realitat altre, o quan una composició de plans transparents de colors s’entrecreuen formant un espai de dimensions complexes, que obliguen a la protagonista a desdoblar-se en un plegat de figures. I tot això es diu sense cap pretensió, amb un llenguatge planer i fresc, pensat perquè qualsevol espectador, sigui gran o petit, s’hi pugui identificar o, si més no, el pugui entendre.

[...]

El resultat em va semblar una verdadera proesa, i crec que la Magda Puig i Torres i el seu equip han fet un treball d’una extraordinària exquisidesa, alhora que ens parla d’uns temes que tenen una actualitat crucial.”

<http://www.putxinelli.cat/2022/02/24/infinitus-de-magda-puig-i-torres-al-teatre-lliure/?fbclid=IwAR3a-k6dj99KEuid63hwlElnx0KrrtUOSLloXTixTg5UJtU1PEKpBIRkDPs>

EQUIP

MAGDA PUIG TORRES

Creació, direcció, dramaturgia i espai sonor.

www.magdapuig.com

Llicenciada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona i Llicenciada en Disseny Gràfic a l'ESDI de Sabadell. Forma part del col·lectiu Cultura i Conflicte, un equip multidisciplinar que planteja propostes en l'àmbit de les arts escèniques, l'audiovisual, la fotografia i el periodisme. La seva recerca personal artística consisteix en explorar territoris creatius mixtes a cavall entre les arts en viu i les arts visuals.

El 2016 rep la Beca d'Investigació i Recerca en Arts Escèniques de la Generalitat de Catalunya amb la qual crea la peça **Plácido Mo #Terrassa**, coproduïda pel Festival TNT, un dispositiu artístic urbà documental que intervé a l'espai públic i que treballa la ciutat a partir de la mirada de persones sense sostre. Espectacle programat pel Teatre Lliure (temporada 20-21) i Espace Libre Montreal (temporada 20-21). El 2020, dins el Festival Llavors de Balaguer estrena la peça **Me & Magdalena**, on investiga en la contemporanització del teatre de paper i els seus recursos expressius. La segona peça relacionada amb aquesta investigació és **Infinitus** estrenada al Teatre Lliure el febrer del 2021.

És directora artística del **Vilart**, un festival rural d'arts escèniques i visuals de Castellbell i el Vilar des del 2019.

Com a actriu, algunes de les obres on ha treballat són **Encara hi ha algú al bosc** d'Anna Maria Ricart al Teatre Nacional de Catalunya, dirigida per Joan Arqué, **Jane Eyre**, al Teatre Lliure de Gràcia, dirigida per Carme Portaceli. **Frankenstein**, al Teatre Nacional de Catalunya, dirigida per Carme Portaceli. **Històries d'Istanbul**, de Yasim Ozöy, al Teatre Lliure de Gràcia, **Gran Rifa d'un fabulós viatge a Mèxic** de les companyies Teatro Ojo (Mèxic) i la Companyia Obskené. Coproducció internacional de Fira Tàrraga i el Centro de la Artes de San Luís Potosí (Mèxic) amb el suport de la Generalitat de Catalunya i Iberescena.

ANDREU MARTÍNEZ COSTA

Assistent a la creació i intèrpret

Actor, titellaire i director d'escena, manté la seva activitat entre Catalunya, França i Canada. És artista associat de la companyia franco-noruega **Plexus Polaire.**

Després de treballar en companyies com **Philippe Genty i el Conde de Torrefiel**, ha creat diverses peces on bolca tota la seva experiència amb Nikolai Karpov, Joan Baixas, Alfred Casas, Jushka Weigel, Roberto Olivan, Rene Beaker, Mal Pelo i els Forman Brothers.

Format en la “Escuela de Creación Mar Navarro (Jaques Lecoq)” i Llicenciat en Teatre Gestual per l'Institut del Teatre de Barcelona. Rep el premi de Creación Joven 2015 del Ministerio de Cultura i al 2016 es seleccionat com artista resident al Graner (Mercat de les Flors).

Compagina la interpretació i la creació amb els diferents espais de l'escena, com ara la recerca escènica, la direcció, l'assistència a la creació i la direcció de moviment per a diverses companyies com Obskené, La perla 29, Guillem Albà, Joan Arqué o Sol Picó.

En l'àmbit de la pedagogia imparteix cursos d'entrenament actoral, dramatúrgia visual i manipulació de titelles i objectes durant les gires internacionals, les quals combinat amb l'Institut del Teatre de Barcelona, on és professor especialitzat en Teatre Visual.

CONTACTE

Magda Puig Torres

699579040

mpuigtorres@gmail.com

www.magdapuig.com